

Arrest

nr. 318 489 van 13 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Pastor Raeymaekersstraat 25
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. GREENLAND.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 6 maart 2022 binnenkwam, diende op 21 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 december 2022 werd door de adjunct-commissaris beslist om de behandeling van het verzoek te beëindigen. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen (RvV 26 juli 2023, nr. 292 355).

1.3. Op 5 september 2023 diende verzoekster opnieuw een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 27 december 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 28 december 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 05/09/2023

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 22 augustus 2022 van 13.05 uur tot 16.12 uur en op 14 november 2023 van 9u43 tot 10u39. Uw persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd.

A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, heeft u verklaard een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Bayelsa etnie en het Christelijke geloof, en op [...] april 2001 geboren te Port Harcourt (Rivers State, Nigeria). Uw vader overleed toen u zes jaar oud was (2007). U heeft, samen met uw moeder, in verscheidene deelstaten gewoond. In juli 2018, voltooide u uw secundair onderwijs in Nigeria. Sinds begin 2019, werkte u als verdeler bij het marketingbedrijf EDMARK International.

In oktober of november 2020, heeft u een lening afgesloten via 'contributions' met voodoo priesteres 'Mama.' Deze lening heeft deels uw studies in Oekraïne gefinancierd en deels de medische kosten van uw mama (hyperthyreoïdie). Na twee jaar, moest u deze lening beginnen afbetalen of Mama zou zwarte magie gebruiken.

Begin 2021, stopte u met uw werk, na een ruzie met de distributeur over de aankoop prijs. U begon vervolgens uw buitenlandse studies te plannen: in januari, probeerde u een Amerikaans studievizum te bekomen, maar dit werd geweigerd; en in februari, deed u een aanvraag voor een Oekraïens studievizum, dat wel werd toegekend.

Op 24 maart 2021, vertrok u definitief uit Nigeria. U reisde legaal, met uw eigen paspoort en studievizum, naar Oekraïne. In april 2021, begon u aan uw studies geneeskunde aan de Zaporizhia State Medical State University. In hetzelfde jaar, stierf ook uw moeder. U ontvluchtte Oekraïne, omwille van de oorlog. U kwam op 9 maart 2022 aan in België. Op 21 maart 2022, diende u uw verzoek tot internationale bescherming in. U werd een eerste keer gehoord op 22 augustus 2022, en werd vervolgens uitgenodigd voor een tweede persoonlijk onderhoud op 16 november 2022. U kwam echter niet opdagen, noch maakte u achteraf enige verklaring of document over ter verschoning van uw afwezigheid. Bijgevolg werd er op 6 december 2022 een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek genomen. U diende hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, maar dit werd verworpen op 26 juli 2023. Op 5 september 2023, diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 21 september 2023, werd uw verzoek ontvankelijk verklaard.

In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, geeft u aan tijdens uw eerste verzoek verscheidene valse verklaringen te hebben afgelegd, dewelke u nu wenst te corrigeren – mensen hadden u aangeraden om een beter verhaal te verzinnen. U verklaart dat uw vader inderdaad is overleden in 2007 (aan hyperthyreoïdie), maar dat uw moeder nog leeft (woonachtig te Lagos State) en dat u drie broers heeft: E. (woonachtig te België), W. (woonachtig te Lagos State), en R. (woonachtig te Lagos State). Alsook, dat u heeft gelogen over uw financiële situatie: uw moeder heeft uw reis betaald, u leende geen geld van een slecht persoon.

Reeds tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming maakte u melding van eerdere incidenten van seksueel geweld, verkrachting en met SARS-politiediensten. U werd aangemoedigd om hier tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud meer over te vertellen.

Toen u zes jaar oud was (2007), toen u woonachtig was in Akaniwor Estate in Port Harcourt, werd u het slachtoffer van een ontvoering door twee onbekende mannen, voor losgeld. U kon echter ontsnappen vooraleer er losgeld werd betaald.

Voor uw tien jaar, toen u woonachtig was in Akaniwor Estate in Port Harcourt, werd u seksueel misbruikt door een buurman. U deed hiervan geen aangifte.

Toen u zeventien jaar oud was, toen u woonachtig was in Rumuigbo in Port Harcourt, werd u verkracht door een (andere) buurman. Acht of tien maanden later, deed u hiervan aangifte bij de politie. Maar, zij vroegen geld vooraleer ze een onderzoek wilden opstarten, wat jullie niet konden geven, dus de buurman werd niet vervolgd. De politie gaf u ook de schuld van de verkrachting (door te vragen wat u had gedaan om de verkrachting uit te lokken). In 2019-2020, werden uw vriend D. en u gecontroleerd en afgeperst door SARS.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer ter staving van uw relaas: (1) uw Nigeriaans paspoort (origineel); (2) uw Oekraïense verblijfskaart (origineel); (3) uw geboorteakte (kopie); (4) een certificaat van uw secundair onderwijs (kopie); (5) een artikel m.b.t. een

recente schoolstaking (kopie); (6) een transcript van uw secundair onderwijs (kopie); (7) uw Flixbus-ticket Boedapest-Brussel (kopie); (8) uw blanco strafblad (kopie); (9) een verklaring m.b.t. uw vrees en problemen in Nigeria (origineel); (10) overlijdenscertificaat van uw vader (kopie); (11) een verklaring van uw vriend omtrent jullie aanvaring met SARS (origineel); (12) een artikel m.b.t. de elektriciteits-shutdown (kopie); (13) een medisch certificaat m.b.t. het overlijden van uw vader (kopie); (14) uw tijdelijk verblijfsdocument voor Hongarije (origineel); (15) oproepingscertificaat Duitse immigratiediensten (origineel); en (16) documenten m.b.t. uw verblijf en scholing in Oekraïne (kopie).

In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer ter staving van uw relaas: (1) landeninformatie m.b.t. de economische en veiligheidssituatie in Nigeria; (2) overlijdenscertificaat van uw vader (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt niet te willen terugkeren naar Nigeria omwille van de huidige economische situatie en veiligheidssituatie (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 22/08/2022, hierna NPO 1, p. 15-17, 23-24; notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 14/11/2023, hierna NPO 2, p. 4-5; Verklaring Volgend Verzoek d.d. 12/09/2023, hierna V-V-V, vraag 17).

In het kader van uw eerste verzoek, haalde u ook een vrees aan voor 'M.', een fetisj/voodoo-priesteres, van wie u geld had geleend om uw vertrek uit Nigeria, studies en verblijf in Oekraïne en de medische behandeling van uw moeder te financieren (NPO 1, p. 15-17, 23). Echter, tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming geeft u aan dat u hierover heeft gelogen, dat uw moeder (die o.a. in de cryptobusiness zit en aan netwerk-marketing doet) u heeft gefinancierd, dat u nergens heeft geleend (NPO 2 p. 3-4). Verder, geeft u ook te hebben gelogen over uw familiale situatie: zo zou uw moeder wel nog in leven zijn en heeft u ook drie broers (V-V-V, vraag 17; NPO 2, p. 3-4). U verklaart over deze valse verklaringen: "euhm... Ik stond niet echter onder druk, maar ik werd beïnvloed door andere mensen hun informatie. Ze zeiden dat België nooit asiel geeft, bijna nooit, dat je jouw verhaal heel erg en triestig moest maken. Maar, ik kon de leugen niet meer volhouden, dus daarom heb ik toegegeven wanneer ik hiertoe de kans had." Het feit dat u moedwillig het CGVS heeft misleid tijdens uw eerste verzoek – nadat de Protection Officer er u uitdrukkelijk op heeft gewezen dat u de waarheid diende te vertellen (NPO 1, p. 2) – ondermijnt reeds sterk uw algehele geloofwaardigheid.

Betreffende uw vrees voor de economische situatie in Nigeria, dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden.

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud: "ik heb niks in Nigeria. (...). Ik heb niks om naar terug te gaan. De economische toestand is slecht. Ik heb geen diploma, dus ik zal geen job vinden. Er is ook een zeer hoge werkloosheidsgraad in Nigeria. (...). Mij terugsturen naar Nigeria, betekent mij op straat zetten, mij dakloos maken." (NPO 1, p. 15) (...) "ik kan niet terug, omdat er niks is voor mij. Als ik terugga, ik zal geen huis hebben. (...) Ik heb geen diploma om te werken. Wie zal me zo inhuren?" (NPO 1, p. 17).

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud: "ik wil niet teruggaan, omdat Nigeria in een economische crisis zit. De levensstandaard is heel moeilijk voor de meeste mensen. Inflatie is omhoog gegaan, dus het leven is heel anders. Nigeria leeft op import, en met de hoge inflatie is alles duurder geworden, behalve ons salaris. Zelfs het basisvoedsel is soms niet te betalen. Ik heb hier een artikel dat ik zelf heb opgesteld. Ik heb achteraan de bronnen vermeld. Mensen willen wel werken, maar ze krijgen hiertoe geen kans. Mensen hebben geen inkomen, dus dan komen ze in illegale zaken terecht. (...) ik vrees gewoon dat ik daar een slecht leven zal hebben (opmerking/ correctie bij de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 08/12/2023: "ik ben bang om

in Nigeria te leven"). Er is geen garantie op voldoende voedsel, geen gezondheidszorg, (...) Door de inflatie worden de armen nog armer. (...) (NPO 2, p. 4-5).

Toevoeging opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud: "er zijn geen jobs momenteel voor het grootste deel van de bevolking. Ik ben jong en ik wil later ook gaan werken, maar in Nigeria is dat als jonge persoon onmogelijk om daar een toekomst uit te bouwen. De situatie voor mij daar is uitzichtloos" (opmerking/ correctie bij de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 08/12/2023).

Het CGVS merkt op dat de door u aangehaalde problemen geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, daar zij louter van economische aard zijn.

Daarnaast is het ook hoogst onwaarschijnlijk dat u met uw profiel werk, noch huisvesting zou kunnen vinden in Nigeria.

Het is hoogst onwaarschijnlijk dat iemand met uw achtergrond niet in staat zou zijn zich in Nigeria staande te houden en in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Immers, u behaalde uw secundair diploma (NPO 1, p. 5). U slaagde vervolgens twee jaar op rij voor het ingangsexamen aan de universiteit in Nigeria (maar opteerde omwille van de corruptie om u niet in te schrijven) (NPO 1, p. 7). U werd ook toegelaten op de Universiteit van Texas (maar kreeg geen studievizum) (NPO 1, p. 20). U reisde vervolgens naar Oekraïne om te studeren, waar u uw eerste jaar geneeskunde voltooide, en, toen de oorlog uitbrak, in uw tweede jaar zat (NPO 1, p. 13). Ook in België deed u hogere studies (orthopedie) (NPO 2, p. 9). In het verleden, werkte u ook reeds als verdeler – mensen rekruteren voor het bedrijf, alsook verkoop van producten – bij EDMARK International gedurende ongeveer twee jaar. U besloot zelf om hier te stoppen (na een ruzie met de distributeur over de prijs) (NPO 1, p. 6). U heeft erna ook geen pogingen gedaan om nieuw werk te zoeken. U hield zich enkel bezig met het regelen van uw internationale studies (NPO 1, p. 7), dewelke u zelfstandig, met behulp van een agent, faciliteerde (NPO 1, p. 14).

Daarnaast, blijkt uw moeder ook een zekere gunstige financiële situatie te hebben, onder andere: zij financierde immers uw reis (NPO 2, p. 4), bood ook aan om geld naar België te sturen (V-V-V, vraag 22), en stelt zelf: "mijn moeder haar spaargeld, want ze zit in de crypto-business. Ze heeft dus wel veel geld kunnen sparen (...) Moeder had (correctie opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud: 'werkte voor') ook nog andere bedrijven, zoals Edmark. (...) Moeder was distributeur voor hun, netwerk-marketing." (NPO 2, p. 3-4). Verder, verklaart u ook verscheidene rijke vrienden te hebben (NPO 1, p. 16).

Uw bewering tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat u geen huisvesting zou hebben, hangt grotendeels samen met bovenstaande redenering dat u geen werk zou kunnen vinden en is bijgevolg dus ook hoogst onwaarschijnlijk. Bovendien, wonen uw moeder en broers en zussen in Lagos State (en zou u dus (aanvankelijk) bij hun kunnen inwonen), en stelt u zelf dat u verscheidene rijke vrienden heeft, die u mogelijks (tijdelijk) onderdak kunnen aanbieden (NPO 1, p. 17).

Betreffende uw vrees voor uw economische situatie in Nigeria, concludeert het CGVS dan ook dat er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Betreffende uw aangehaalde vrees ten opzichte van de onveiligheid in Nigeria, merkt het CGVS het volgende op.

U verklaart: "mensen hebben geen inkomen, dus dan komen ze in illegale zaken terecht. Nu wordt er ook aan orgaanhandel gedaan, en ook mensenhandel, dat was er vroeger ook al, maar nu is dat alleen maar erger geworden. De overheid doet niets. De orgaanhandel werd vooral in het ziekenhuis gedaan. Door de technologische ontwikkelingen wordt het enkel meer gedaan. Mensen worden van hun organen beroofd op straat, daarom is het leven nog onveiliger. Je wandelt over straat en bent een target, zeker vrouwen. (...) De overheid is corrupt. (...) Er werden bijvoorbeeld ook mensen neergeschoten tijdens een protest, dus we kunnen zelfs niet protesteren.

Daarom zijn er veel Nigerianen die elders een beter leven gaan zoeken. Nigerianen hebben geen stem. De huidige presidentsverkiezingen waren ook corrupt. De resultaten werden veel te laat aangekondigd" (NPO 2, p. 4-5).

Er dient te worden opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst (NPO 1, p. 16; NPO 2, p. 4-5) volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Er werd u om deze reden dan ook door de Protection Officer gevraagd of er redenen of elementen zijn waarom u specifiek zou worden geïdendeerd of waarom u meer kans maakt op negatieve zaken of vervolging. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud, stelde u dat u een makkelijker doelwit zal zijn als u dakloos bent. Deze bewering werd hierboven reeds ontkracht én vormt bovendien geen voldoende reden om te spreken van een persoonlijke en gegronde vrees (NPO 1, p. 17). De vaststelling dat u tijdens uw eerste onderhoud onoprecht was over uw financiële en familiale situatie relativeert sowieso de uitspraken die u deed in verband met moeilijkheden om werk of onderdak te vinden. De vraag werd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud herhaald, waarop u nu geen specifieke reden meer aangeeft en terugvalt op de algemene situatie: "ik bedoel de algemene situatie. Ik ken die daders niet persoonlijk. Als er iets gebeurt, denk ik altijd: 'het zou iedereen kunnen zijn? Ik zou de volgende kunnen zijn.' De overheid helpt ons niet" (NPO 2, p. 5).

Reeds tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming maakte u melding van het feit dat u in het verleden reeds slachtoffer werd van verscheidene geweldsincidenten – verkrachting, kidnapping, en een aanvaring met SARS – maar u haalt noch een vrees aan dat deze specifieke personen u opnieuw zouden lastigvallen, noch dat u specifiek zou worden geïdendeerd omwille van deze eerdere ervaringen. U opteerde om niet over deze incidenten te spreken (NPO 1, p. 16-18, 23-24). Ook tijdens uw tweede verzoek haalt u (aanvankelijk) geen specifieke vrees voor deze personen aan (NPO 2, p. 4-5). De desbetreffende incidenten werden nu wel besproken. Voor uw tiende verjaardag, werd u seksueel misbruikt door een buurman (uit Akaniwor Estate in Port Harcourt), en toen u zeventien jaar was werd u verkracht door een (andere) buurman (uit Rumuigbo in Port Harcourt). Gevraagd of de daders u na de feiten nog verder hebben lastiggevallen, antwoordt u: "ik zag de buurman nog in het gebouw. Hij probeerde me wel nog aan te spreken, maar ik zei dat hij me gerust moest laten. Dus neen, geen last meer." De Protection Officer wijst u erop dat de feiten plaatsvonden in Port Harcourt en dat uw familie ondertussen in Lagos State woont, dus gevraagd of u nog iets van deze personen vreest bij een terugkeer naar Nigeria, antwoordt u: "ze kunnen me misschien wel pijn doen. Ik ben opgegroeid in Port Harcourt, misschien als ik vrienden ga bezoeken ofzo." Gevraagd waarom u denkt dat ze u opnieuw zouden lastigvallen, antwoordt u vaagweg dat ze het al eens deden, dus waarom niet nog eens. Door de Protection Officer geopperd of u, indien u niet zou terugkeren naar Port Harcourt, nog iets vreest van deze daders, antwoordt u ontkennend (NPO 2, p. 5-6). De vaststelling dat u aanvankelijk geen vrees voor/vermelding van deze daders deed, dat de daders u na deze feiten niet meer verder hebben lastiggevallen, dat u geen overtuigende reden kan geven waarom de daders u opnieuw zouden lastigvallen bij een bezoek aan Port Harcourt, én uw eigen toegeving dat u geen vrees voor hun heeft indien u niet terugkeert naar Port Harcourt, maakt dat er geen vermoeden voor het bestaan van een individuele gegronde vrees kan worden vastgesteld. Verder, werd u rond uw zes jaar ontvoerd door twee daders, maar kon u ontsnappen vooraleer er losgeld kan worden betaald. U maakt geen melding van verdere interacties na uw ontsnapping, en stelt zelf over het incident en de daders: "neen, ik ken ze niet. Het zijn gewoon willekeurige mensen uit Nigeria. Het is een voorbeeld van de onveiligheid in Nigeria. Ze zouden me kunnen doden als ik niet betaalde." Bovendien, zijn uw verklaringen over deze kidnapping tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen voor DVZ. Daar stelde u: "ik werd gemarteld. Ik kreeg geen water of eten. Ik werd geslagen en ze vroegen geld voor mijn vrijlating. Mijn moeder gaf het geld en zo hebben ze mij vrijgelaten." (CGVS-V). In tegenstelling, op het CGVS, maakte u geen melding van fysiek geweld (stelt zelfs: "ik denk dat ze me niet echt wouden kidnappen, maar gewoon geld nodig hadden. (...) Hij probeerde te small talken, maar ik antwoordde niet"), werd er u wel eten aangeboden (maar u weigerde), en kon u ontsnappen vooraleer er losgeld werd betaald (NPO 2, p. 7-9). De vaststelling dat u aanvankelijk geen vrees voor/vermelding van deze daders deed, dat u achteraf geen enkele interactie meer heeft gehad met de daders, dat u het incident zelf omschrijft als een illustratie van de algemene veiligheidssituatie, en dat de geloofwaardigheid van het incident an sich sterk wordt ondermijnd, maakt dat er geen vermoeden voor het bestaan van een individuele gegronde vrees kan worden vastgesteld. Tot slot, haalde u ook een incident aan met SARS, en verwijst naar de ENDSARS-protesten (doch, u was hier zelf niet op aanwezig) (NPO 2, p. 8-9). Naast het gegeven dat u geen uitdrukkelijke vrees aanhaalt tegenover SARS, merkt het CGVS op dat de Special Anti-Robbery Squad (SARS) ondertussen ontbonden is. Ook hier kan er dus geen vermoeden voor het bestaan van een individuele gegronde vrees worden vastgesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO

Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021
<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos, waar uw familie nu woonachtig is (NPO 2, p. 3) aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw Nigeriaans paspoort, uw Oekraïense verblijfskaart, uw geboorteakte, een certificaat en een transcript van uw secundair onderwijs, uw Flixbus-ticket Boedapest-Brussel, uw blanco strafblad, uw verklaring m.b.t. uw vrees en problemen in Nigeria, een medisch- en overlijdenscertificaat van uw vader, een verklaring van uw vriend omtrent jullie aanvaring met SARS, uw tijdelijk verblijfsdocument voor Hongarije, uw oproepingscertificaat van de Duitse immigratiediensten, en overige documenten m.b.t. uw verblijf en scholing in Oekraïne (zie groene map van het eerste en tweede verzoek om internationale bescherming). Deze documenten ondersteunen uw verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit, levensloop in Nigeria, studies in Oekraïne en reisweg.

U legt ook verscheidene stavingstukken van algemene landeninformatie (artikel m.b.t. de elektriciteitsschuttdown in Nigeria, ten gevolge van een staking van werknemers (dewelke ontevreden zijn over de huidige werkomstandigheden en –vereisten); artikel m.b.t. een universiteitsstaking, ten gevolge van de beweerde niet-uitvoering door de overheid van haar overeenkomst met de academische wereld (o.a. financiering en pensioenen); informatie m.b.t. de economische situatie (o.a. inflatie, werkloosheid, voedselonveiligheid, gezondheidszorg, heersende armoede) en veiligheidssituatie (o.a. corruptie, ontvoeringen) in Nigeria (zie groene map van het eerste en tweede verzoek om internationale bescherming). Deze documenten veranderen echter niets aan bovenstaande regeringen, daar zij enerzijds geen situaties creëren dewelke gelijkgeschakeld kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (economische situatie), en anderzijds geen individuele vrees, zoals hierboven reeds werd geargumenteed, aannemelijk maken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 2 september 2022 (eerste verzoek om internationale bescherming) en op 27 november 2023 (tweede verzoek om internationale bescherming). De overgemaakte opmerkingen werden, enerzijds, hierboven verwerkt, en de overige opmerkingen betreffen kleine inhoudelijke aanpassingen, waarmee werd rekening gehouden. Ze zijn niet van dien aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling (opmerking/correctie bij de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 08/12/2023).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In tegenstelling tot hetgeen de bestreden beslissing heeft besloten, bevatten de verklaringen van verzoekster wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekster begrijpt dat het deel van haar verhaal, gelinkt aan de slechte economische situatie in Nigeria geen grond kan zijn voor de vluchtelingenstatus.

Verzoekster beseft dat haar geloofwaardigheid ondermijnd werd door valse verklaringen toe te voegen aan haar echte verhaal, doch ze stelt dat een aantal elementen wel waarachtig zijn en in rekening gebracht moeten worden.

Dienaangaande benadrukt verzoekster de druk die ze ervaarde nadat ze tweemaal moest wegvluchten.

Vervolgens stelt verzoekster dat ze een vrees voor haar leven in Nigeria heeft omwille van een aantal incidenten in haar leven, gekoppeld aan de veiligheidssituatie in Nigeria. Deze zijn de redenen die haar zo ver brachten dat zij slechts in het buitenland wilde studeren en leven. Het leven voor een vrouw in Nigeria, in Lagos State, is onveilig.

Verder verwijst verzoekster naar de feiten met betrekking tot het seksueel misbruik en de afpersing door SARS.

Verzoekster haalt verder landeninformatie aan met betrekking tot seksueel geweld jegens vrouwen in Nigeria en benadrukt dat zijzelf hiervan het slachtoffer werd. In dit verband wijst verzoekster op het gebrek aan bescherming door de nationale autoriteiten en de gedoogcultuur omtrent seksueel geweld.

3.1.2. Op 26 november 2024 legde de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met daarin geactualiseerde landeninformatie met betrekking tot de situatie in Nigeria:

*“EASO Nigeria Security Situation van juni 2021, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/coireport-nigeria-security-situation-v11-june-2021>
EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>
EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/nigeriacountry-focus>”.*

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees in hoofde van verzoekster kan worden vastgesteld. Eerstens overweegt de bestreden beslissing immers terecht dat het gegeven dat verzoekster leugenachtige verklaringen heeft afgelegd ernstig afbreuk doet aan haar algemene geloofwaardigheid (i). Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing terecht dat de aangehaalde economische problematiek van verzoekster geen aanleiding kan geven tot een vrees, noch een reëel risico vereist voor de vaststelling van een nood aan internationale bescherming, temeer daar haar economische problemen niet aannemelijk zijn (ii). Aangaande haar vrees omtrent seksueel geweld wordt terecht geoordeeld dat een verwijzing naar de algemene situatie in Nigeria niet volstaat om een persoonlijke vrees te concretiseren (iii). Ook kan er geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke elementen die verzoekster aanhaalt, omwille van het feit dat ze deze vrees niet eerder vermeldde en haar verklaringen hieromtrent niet aannemelijk zijn (iv).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door louter te volharden in de waarachtigheid van haar verklaringen.

De Raad merkt op dat verzoekster, behoudens een algemene verwijzing naar stress, geen argumenten aanvoert die afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Een verwijzing naar algemene landeninformatie, zonder deze te verbinden aan de persoon van verzoekster, volstaat evenmin om op enerlei wijze afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de aanvullende nota:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De

grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lago State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lago State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet."

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP